

ת"פ 40740/05/17 - מדינת ישראל, מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה נגד מיקי קנדל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 40740-05-17 מדינת ישראל נ' קנדל

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל מחלקת הסייבר בפרקליטות
המדינה באמצעות ב"כ עוה"ד עמוס איתן

המאשימה

נגד

מיקי קנדל באמצעות ב"כ עוה"ד איתי רוזין

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-האישום מתוקן המייחס לו ריבוי עבירות של פרסום חומר תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 והחזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב3) לחוק הנ"ל.

בהתאם לכתב-האישום המתוקן, במהלך תקופה שאינה ידועה למאשימה, אך לא יאוחר משנת 2014, ועד למעצרו בתאריך 3.1.17 החזיק הנאשם בטלפונים הסלולאריים שברשותו, במחשבו האישי ובכונן קשיח כ - **150,000 סרטים ותמונות המכילים חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים, אשר גילם נע בין חודשים ספורים לגיל 14.**

בין השאר, החזיק הנאשם סרטים ותמונות המתארים **אינוס קטינות על ידי בגירים ויחסי מין של קטינים עם קטינות**, לרבות בעילה של קטינות באמצעות איבר מין ובאמצעות חפצים, וכן ביצוע מעשי סדום הכוללים החדרת איברי מין לפי הטבעת ולפיהם של קטינים וקטינות.

בין השאר, החזיק סרטון המתאר **בגיר הבועל באמצעות איבר מינו תינוקת בת שנה**, וסרטון המתאר בגיר המחזיק על ברכיו **תינוקת כבת שנתיים בעת שהוא מחדיר לאיבר מינה את אצבעותיו, ולאחר מכן את איבר מינו, לקול**

זעקתה.

בין השאר, החזיק סרטים ותמונות ובהם מתוארים קטינים וקטינות בעירום מלא, חלקי, בתנוחות מיניות, עם תקריבים על אזורי המפשעה ובעת נגיעה באיבר מינם.

כמתואר בעובדות, הנאשם נהג להעתיק לרשותו, אל מחשביו את התכנים הפדופילים באופנים שונים, לצורך סיפוקו המיני.

הנאשם יצר קשר עם משתמשים אחרים ברשתות חברתיות ופורומים באינטרנט, כאשר הוא נהג להעלות תמונות של קטינות במטרה לרמוז על רצונו בהחלפת תכנים פדופילים, התכתב עם אותם משתמשים וקיבל מהם תכנים כאמור.

הנאשם ארגן את התכנים הפדופילים, כמתואר בעובדות.

בנוסף, במהלך ההתכתבויות עם משתמשי מרשתת **נהג הנאשם לשלוח לאותם משתמשים בהזדמנויות שונות, תכנים פדופילים, שהחזיק ברשותו וכן לשלוח להם קישורית לקבצים הכוללים תכנים פדופילים.**

בחלק מן ההתכתבויות הציג עצמו ככזב כקטינה ושלח למשתמשים עמם יצר קשר תכנים פדופילים בתואנה כאילו מדובר בתמונות של הקטינה שאליה התחזה.

בתאריך 22.3.15, באחת ההתכתבויות של הנאשם עם משתמש מרשתת אחר, שלח לו אותו אדם תוכנה שתאפשר לאותו אחר להתחבר אל מחשבו של הנאשם מרחוק, **לצפות ולהעתיק לרשותו תכנים פדופילים המוחזקים בידי הנאשם ובדרך זו הנגיש לרשותו את אותם תכנים.**

ב. מתחם ענישה:

למרות שלא הנאשם הוא זה שפגע באופן פיזי בקטינים, התכלית העומדת אחר העבירות בהן פשע הנאשם היא השמירה על שלומם, גופם, בריאותם ונפשם של קטינים, שלא יהיו מושא למעשים מיניים חמורים וקשים.

ההנחה הבסיסית, המוצדקת, העומדת אחר האינטרס המוגן בעבירות אלו היא שמניעת הביקוש תמנע את ההיצע ותפחית את הפגיעה המזעזעת והחולנית באותם קטינים וקטינות מרי גורל.

צריכה של פדופיליה ובה דמותם של קטינים ממריצה את תעשיית הייצור ובדרך עקיפה זו נפגעים הקטינים.

מעבר לכך, עצם החזקה והפרסום של החומרים הללו היא פגיעה מחודשת בכבודם של אותם קטינים המצולמים באופן מחריד, ומרבה את הפגיעה הראשונית.

המאבק בתופעה הרעה הזו הינו רב ערוצי, הוא חוצה גבולות ורשויות וכיפת החוק של מדינות רבות עובדות בשיתוף פעולה הדוק ומשקיעות משאבים רבים למיגור התופעה, ויש להעניק גם לכך משקל שימריץ את האכיפה.

על כל התכליות הללו עמד בית-המשפט העליון לא אחת. כך למשל, ברע"פ 3890/09 מור נגד מדינת ישראל (17.5.09) נקבע:

"התכלית המונחת בבסיס העבירה... היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווג כעוון אינו משנה מן החומרה המיוחסת לבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במרים בהם הפגיעה בקטינים אינה ישירה אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי ובכך מעודדים את יצירתן והפצתו. העובדה כי המבקש לא הדרדר לבצע מעשה תועבה בקטינים בעצמו, ואף לא הדיחה אחרים לכך, אינה מעלה או מרודיה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד. גם בטענה לפיה השימוש באותם קבצים נעשה ברשות הפרט, וכי רבים חוטאים בכך מבלי משים, לא מצאתי ממש, שהרי העבירה כתובה עלי ספר החוקים ואי ידיעת החוק, כידוע, אינה פורטת אדם מאחריות בפלילים".

יש לזכור, כי העונש המקסימלי הקבוע בצד עבירת ההחזקה של חומר תועבה ובו דמותו של קטין הינו שנת מאסר ואילו העונש המקסימלי הקבוע בצד עבירה של פרסום חומר תועבה כאמור הינו חמש שנות מאסר, כך שבאופן עקרוני יש לקבוע מתחמי ענישה שונים לכל עבירה.

ואולם, אני סבור כי יש לראות את כתב-האישום, לצורך קביעת המתחם באופן כולל.

בהתאם לכתב-האישום, הכולל ריבוי סרטים וצילומים - 150,000 - הנסיבות המתוארות, תיאור הנצפה בהם, הפרסום בו נקט הנאשם, העובדה כי אין מדובר רק בהחזקה אלא שהנאשם אפשר לאחרים את הצפייה, ונוכח פסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לכתב אישום זה הוא בין 6 חודשי מאסר בפועל ל - 18 חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים:

רע"פ 2882/17 פלוני נגד מדינת ישראל (15.6.17):

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בריבוי עבירות פרסום והצגת תועבה - לפי סעיף 214(ב3) וסעיף 214(ב) לחוק

העונשין. **בתקופה של 3.5 שנים** החזיק במחשבון ובהתקנים אלקטרוניים שונים **בכ- 150,000 קבצים** שהכילו **עשרות אלפי תמונות** וסרטוני וידאו שהינם חומר תועבה ובהם דמותם של קטינים. חומר התועבה כלל: תמונות המתעדות ילדים בנים בעירום מלא וחלקי כשהם מקיימים יחסי מין בין עם ילדים ובין עם בגירים, ילדים המבצעים מין אוראלי בקטינים אחרים ומאוננים, קטינים שלובשים לגופם חיתולים או גרבינים וכן תמונות וקבצי וידאו המתעדים מבוגרים סוטרים על ישבנם של ילדים קטנים, לעתים כשהם לבושים, לעתים כשהם עירומים ולעתים אף באמצעות חפצים כגון מחבת, שוט, מקל. לכל אלה הצטרפו גם תמונות של ילדים קטנים כפותים בתנוחות שונות.

הנאשם השתמש בתוכנה לשיתוף קבצים, יצר בתוכנה 8 תיקיות שיתוף ובהם כ- 30,000 קבצי וידאו שמהווים גם הם חומר תועבה, שיתף באמצעות התוכנה משתמשים שונים ועשרות אלפי הקבצים שהיו ברשותו מתוך תיקיות השיתוף. **שיתוף הקבצים נעשה בכ- 200 הזדמנויות** במסגרת שיחות צ'ט שניהל עם משתמשים שונים.

המערער רופא במקצועו, עבר הליך טיפולי מוצלח, המלצת שירות המבחן הייתה לאי-הרשעה, מעריך המסוכנות קבע בחו"ד מפורטת כי **המסוכנות נמוכה** לאור כשרת הדרך הטיפולית שעבר, הוא פוטר מעבודתו, **לבסוף הורשע ונידון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שרות** תוך שבית-המשפט קיבל את מתחם הענישה שהציעה לו התביעה - מספר חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשים על החזקת תועבה, ו- 6 חודשי מאסר עד 18 חודשי מאסר בפועל על פרסומה והפצתה.

תפ"ח (מחוזי ב"ש) 22534-08-17 **מדינת ישראל נגד פלוני** (25.10.18):

הנאשם הורשע בעבירות מין חמורות בכתב-אישום שתוקן בהסדר ונושא 4 אישומים. האישום הראשון והעיקרי דן במעשים מיניים שביצע בבתו הקטנה, צילם את המעשים ושיתף אותם עם פדופילים אחרים בתמורה ל"סחורה" אחרת או בתמורה לכסף (לפחות 12 פעמים בשידור סרט "בזמן אמת"). **האישום השני** בהחזקה ופרסום תכני פדופיליה באינטרנט, **על פניו כ- 14 שנים, כ- 127,000 תמונות וכ- 1,000 קבצי וידאו של קטינים בעירום**, יחסי מין בין בגירים לקטינים, בעילת קטינות בחפצים, מעשי סדום שונים, קטינות בתנוחות מיניות חשופות חזה ותקריב של איברים אינטימיים של קטינות. בנוסף החזיק בטלפון עוד 17 סרטונים ו- 403 תמונות ביישומון המוגן בסיסמא. בנוסף השתמש בתיבת DROPBOX שם אחסן כ- 1,152 קבצים עם תוכן פדופילי בנפח של 2 ג'יגה בייט. **כמו כן השתמש בדואר אלקטרוני ממנו שלח לאחרים כ- 1430 קבצים והחזיק 2400 קבצים וכן פרסם בתוכנת סקייפ חלק מהתכנים** למשתמשים שונים במספר הזדמנויות ואף **קיבל תמורה כספית**. האישום השלישי, עניינו חדירה ישירה שלהנאשם לפרטיות של נשים רבות, צילום אינטימי ופרסום ללא ידיעת הנשים. באישום הרביעי התחזה לחברו בחשבון PAYPAL כדי לבצע העברות כספיות. נקבעה בעניינו מסוכנותו המינית גבוהה, תסקיר שירות המבחן היה שלילי בעיקרו. נקבע מתחם אחד עבור האישומים הראשון, השני והרביעי - 12 עד 20 שנות מאסר, ומתחם נפרד עבור האישום השלישי - 3 עד 6 חודשים מאסר בפועל.

תפ"ח (מחוזי ירושלים) 50739-01-14 **מדינת ישראל נגד נ.ס** (6.1.15):

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכך שפרסם תמונות שונות של בתו ואחייניתו, בנות 12-13, מאות תמונות ללא ידיעתן, ברחצה, בשירותים ובשינה, העלה לאתרים או שלח בדוא"ל ובאפליקציות. לצורך יצירת חומרי התועבה ביצע בבתו מעשים מגונים. **נקבע מתחם ענישה לעבירות של החזקת חומרי תועבה ובהן דמותו של קטין הנע בין 3 ל-6 חודשי מאסר.** מתחם הענישה הכולל המשולב נקבע בין 4 ל-9 שנות מאסר. בסופו של דבר נגזרו על הנאשם 7 שנות מאסר.

תפ"ח (מחוזי מרכז) 37576-12-13 **מדינת ישראל נגד פלוני** (30.9.14):

נקבע מתחם של 3-6 חודשי מאסר בגין החזקה והפצה של פורנוגרפיה פדופילית בהיקף של כ- **690,295 תמונות ו-3,076 סרטונים**, ממוינים ומסודרים בתיקיות ותת-תיקיות על-פי תוכנם, הנאשם **שיתף באמצעות תוכנת שיתוף כ-398,000 תצלומים פדופילים וכ-3001 סרטונים למשתמשים אחרים בתוכנה**. משך התקופה- כשנתיים וחצי. הנאשם שיווק את התכנים, הסביר על חלוקתם בתיקיות עדי להקל על ההתמצאות בהם, עודד משתמש להוריד מתכניו ואיחל לאחר הנאה מהצפייה. הנאשם נדון בגין עבירות אחרות וציינתי רק את החלק הרלוונטי לעניינו.

ע"פ 2359/07 **דרייב נגד מדינת ישראל** (20.9.07):

נגזרו על הנאשם **5 חודשי עבודות שירות** לאחר שהורשע בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובה דמותו של קטין.

עפ"ג 20746-07-09 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד נסתלטשבילי** (26.10.09):

הנאשם הורשע בעבירות של החזקה ופרסום תועבה ונידון ל-7 חודשי מאסר על תנאי. בית-המשפט **המחוזי החמיר את הענישה ל-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

עפ"ג (מחוזי מרכז) 29169-05-16 **קרילקר נגד מדינת ישראל** (13.12.16):

נאשם, שהורשע השלום, לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של פרסום חומר תועבה אסור, בניגוד לסעיף 214(ב) ובהחזקת חומר תועבה, בניגוד לסעיף 214(ב3) ונדון ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מע"ת, קנס בסך 7,500 ₪ ולצו מבחן. באישום הראשון, בין השנים 2009-2014 החזיק בביתו במחשביו בתוכנת שיתוף קבצים, באמצעותה הוריד חומרי פדופיליה, תמונות וסרטים, והעבירם לאחרים. באישום השני, החזיק במחשבו הנייד כ-4159 תמונות של קטינים וקטינות בעלות תוכן פדופיליה וכ-19 תמונות נוספות בעלות תוכן פדופיליה על גבי הטלפון הנייד שלו. בתמונות קטינים וקטינות מדגמים בעירום חלקי או מלא, מקיימים ומקיימות יחסי מין מלאים, מבצעים ומבצעות אקט מיני אוראלי, וכן גברים בגירים המבצעים אקט מיני אנאלי בקטינות. הנאשם ללא עבר פלילי, בעל מסוכנות בינונית-גבוהה, **נקבע מתחם של 6 עד 18 חודשי מאסר, עונשו הופחת ל-3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

עפ"ג (מחוזי חיפה) 2609/07 **אופר נגד מדינת ישראל** (3.1.08):

נאשם הורשע בעקבות הודאתו בכך שהחזיק משך שנים במחשביו ובתקליטורים שונים מעל **25,000 פרסומי תועבה** ובהם דמויות של קטינים שאותם פרסם במרשתת. הוא ביקש מגולשים סרטים שכאלה והציעם באופן זמין ונגיש לגולשים שונים. נדון ל - **24 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 33493-08-17 (שלום ראשון לציון) **מדינת ישראל נגד חגי שפרינג** (27.1.19):

החזקת 951 סרטונים וכ- 3,237 תמונות וכן 1,030 סרטונים וכ- 27,389 תמונות ובהעברת תמונות וסרטונים לאחרים, תסקיר ובו המלצה שיקומית, הערכת מסוכנות בינונית-נמוכה, נעדר עבר פלילי, המתחם שהציעה המאשימה היה 6 - 18 חודשים, **נדון ל - 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**.

ג. שיקולי ענישה:

בעניינו של הנאשם אני שוקל את הנתונים הבאים:

(1). חומרת המעשים:

הנאשם נותן את הדין נוכח החומרה הרבה של מעשי הנאשם המזעזעים את הנפש ומעוררים סלידה.

כדי לא לפגוע בשלוות נפשו של הקורא, לא אחזור ואפרט אודות אותם חומרי תועבה שאותם החזיק ופרסם הנאשם, אולם מדובר **בתועבה "קשה", זוועת עולם, מן הרף העליון האפשרי בסולם החומרה**.

אזכיר, כי מדובר בהחזקה של מספר רב מאוד של קבצים - **150,000 קבצים**, שאותם החזיק בצורה מאורגנת בטלפונים הסלולאריים שלו, במחשב ובכונן חיצוני.

הנאשם שמר את החומרים הן בטלפון הסלולארי, הן במחשבו והן בכונן חיצוני.

הוא עשה כן, משך **תקופה ארוכה**.

החזקת חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים ופרסומם, כפי המעשים שאותם ביצע הנאשם, מהווה **עידוד עקיף למעשי אלימות קשים ומזעזעים כלפי קטינים**, מציגה אותם כסחורה ומובילה לפגיעה קשה בגופם, בנפשם וחירותם.

העבירות שאותן ביצע הנאשם חוקקו כדי להגן על קטינים מפני ניצול מיני והתעללות מעוררת פלצות ועל בית- המשפט להטיל ענישה אשר תגשים את המטרה החקיקתית.

הרתעת היחיד, אך גם הרתעת הרבים היא אינטרס כבד משקל בענישה במקרים שכאלה, נוכח הקושי בחשיפה ובאיתור עבריינות שכזו המסתתרת בתוך המרשתת וחבוייה בתוך אמצעים טכנולוגיים שונים.

מעבר להחזקת החומרים הפדופילים הנאשם פרסם אותם כפי המתואר בכתב-האישום והוסיף חטא על פשע בדרך של שיתוף הקבצים עם אחרים.

עניין זה, החורג מהחזקת החומרים מעמיד את התנהגותו ברף החומרה היתרה בסוג זה של עבירות.

בנוסף, אזכיר את ההתחזות לקטינה והפצת החומרים.

אכן, הנאשם שם עצמו חלק באותה שרשרת הפצה של חומרי תועבה.

למרות, כל האמור לעיל, ומבלי להמעט כמלוא הנימה מחומרת המעשים ונזקם העקיף, תמיד יש לזכור כי הנאשם בעצמו לא פגע פיזית בכל אותם קטינים אומללים, אלא שפגיעתו הייתה בעיקר עקיפה, בדרך של יצירת הביקוש לחומרי התועבה.

(2). הערכות המסוכנות:

א. הערכת המסוכנות הראשונה מחודש ספטמבר 2019 הייתה, שרמת המסוכנות המינית לביצוע עבירות מין הינה נמוכה עד בינונית ואילו רמת המסוכנות לביצוע עבירות מן הסוג בו הורשע בינונית.

נמסרו בה, בין השאר, פרטים שונים אודות חייו של הנאשם, שירת בצבא במפקדת צנחנים, עובד לסירוגין לפרנסתו, נישא בחודש ספטמבר 2016 לאישה. העלה את החשש, כי אף הוא היה קורבן לפגיעה מינית (עמוד 2 פסקה שניה). מסר כי היו לו פנטזיות מיניות כלפי קטינות (עמוד 5 פסקה חמישית). מסר כי הורתע מן המעצר (עמוד 8 פסקה אחרונה). נראה כי אינו מבין עד תום את חומרת מעשיו: "משוקף לו כי על פי תיאוריו לוקה בסטייה מינית מסוג פדופיליה" "אני לא מסכים עם זה, אין לי מחשבות על ילדים, זה הפסיק כשעצרו אותי". וכן: "...ביקש לנתק עצמו מתדמית של עבריין מין אלים ו/או סוטה" (עמוד 10 פסקה שניה). מסר שלמד את לקחו, הרושם המתקבל הוא שקיימת לנאשם "משיכה מינית מסוג פדופיליה. תיתכן משיכה למין אלים לצד משיכה פדופילית...". וכן שהוא מחזיק ב"גישה הגנתית...נעדר תובנה למכלול מצבי הסיכון..." (עמוד 11 פסקה רביעית).

ב. הערכת המסוכנות השנייה מחודש מרץ 2020 הותירה את הערכת המסוכנות הנ"ל (בינונית) על כנה.

נמסרו בה הנתונים מן העבר, כפי שהוצגו לעיל וכן:

"באופן כללי ההתרשמות היא כי **דיווחיו של הנבדק לוקים בחוסר עקביות** ולעתים מתגלות סתירות וחוסר התאמה בין הדיווחים בבדיקות השונות ובמהלך אותה בדיקה ממש. הדפוס המתואר בא לידי ביטוי בעיקר בכל המתייחס להתנהגותו המינית, דפוסי צריכת הפורנוגרפיה ויחסי המין עם אשתו..." (עמוד 16 פסקה שניה) והסברים לרושם זה.

נמסר: "**למרות שעבר כברת דרך בטיפול, הוא עדיין אינו מסוגל לזהות משיכה מינית סוטה כטריגר במעגל העבירה שלו: עדיין אינו מבין מהותם של גורמי סיכון ומצבי סיכון עבורו, והוא ממשיך לצרוך פורנוגרפיה גם כשהוא בטיפול, למרות שהתבקש לא לעשות זאת, ואף מצהיר שיצרוך פורנוגרפיה באם אשתו תשהה בחו"ל, וכשהוא מעומת עם הדברים הוא משליך את האחריות על מטפלו, שלא חזר ו"הזכיר" לו את האיסור**" (עמוד 17 פסקה שניה) ועובדות שצוינו שם.

"אמנם ניתן להתרשם, כי **עשה כברת דרך בטיפול, וכי יש לו כיום פחות עיוותי חשיבה**, יודע לומר שצריכת חומר תועבה הופכת אותו "שותף", לתעשייה שהופכת קטינים לקורבנות. עם זאת, להתרשמותי, **התובנות שלו הן תובנות אינטלקטואליות ולא רגשיות. ייתכן שהחרדה מפני העתיד המשפטי, שיש לו השלכות על מצבו המשפחתי והכלכלי, פוגעות בפניות שלו לטיפול כיום**, והוא גילה לפחות בבדיקה הנוכחית, התנהלות נוקשה מאוד, הגנתית, והאפקט הכללי היה חשדני ואף רוגזני...מטפלו מתרשמים, כי "התהליך הטיפולי של מיקי הינו במגמה חיובית", ובמקביל מתרשמים, כי התנהלותו בטיפול מתאפיינת "תוך שמירה עדיין על הגנותיו ועל חששו מדחייה ומשיפוטיות" (עמוד 18 פסקה שניה).

בעמודים 19 - 20 צוינו הנתונים הבאים: העדר רישום פלילי, העדרם של מאפיינים אנטיסוציאליים, קיומה של אסקלסציה בצריכת פורנוגרפיה לאורך השנים, קיימת סטייה מינית עם רמת דחפים גבוהה, דיווחי הנאשם לוקים במהימנותם, יכולת וויסות דחפים מיניים נמוכה, התקשה לשמור על מערכת יחסים לאורך שנים, הקים משפחה, אך מערכת היחסים עם רעייתו אינה פתוחה, קיימת התקדמות בטיפול הייעודי בו הוא נמצא, למרות המניע לטיפול, מקיים רצף תעסוקתי.

יחד עם זאת, אפנה להסתייגות שהובאה בעמוד 19: "המחקר בנושא הערכת מסוכנות של מבצעי עבירות מין הקשורות לפורנוגרפיה פדופילית נמצא בראשיתו..."

מכל מקום, הערכה זו, מלמדת כי למרות פרק הזמן הארוך, שבו נתון הנאשם במסגרת טיפול ייעודית לא עומד בפניי נאשם אשר מציג תפנית דרמטית בכלל המדדים ואשר הפנים עד תום את הפסול במעשיו.

(3). תסקירים:

א. בעבירות אלה, קיים קו ענישתי מאבחן, בין נאשמים אשר עברו הליך טיפולי, שיקומי, משמעותי, אשר נחל הצלחה, ובין כאלה שלא עברו הליך שכזה.

הבה נבחן זאת במקרנו תוך התבוננות בתסקירים:

כעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם החל את ההליך באופן שהוא אינו מכיר בחומרת מעשיו ואינו מפנים די הצורך, כי הוא זקוק לטיפול שיקומי ייעודי, ארוך טווח ומשמעותי לבעייתו. לקראת סיום ההליך, חל שנוי מסוים לטובה, אך אין בו די.

ב. כך, נמסר בתסקיר הראשון מתאריך 18.10.18, כי "הגיב בכעס והתנגדות לשאלותינו מתחום זה, נוכח תפיסתו כי אינו עבריין מין ואינו מבין את מהות השאלות, על אף שהוסברה לו מטרות" (עמוד 2 פסקה רביעית לתסקיר).

נמסר כי הוא קיבל "אחריות פורמלית" על מעשיו, התקשה להכיר בעובדה כי החזקה וצפייה בחומרי תועבה פוגעים בקטינים "ועל כן אינו מבין הפסול במעשיו" (עמוד 3 פסקה שלישית לתסקיר הנ"ל).

עוד נמסר, כי בעבר השתמש בסם מסוג קנביס, אך חדל מכך, ואכן בדיקת שתן שמסר נמצאה נקייה מסמים.

הנאשם פנה מיוזמתו למכון "ארגמן" ושולב בטיפול ייעודי. תחילה, הגיע למפגשים, אחר הפחית את התדירות.

הרושם שהתקבל הוא שהנאשם "אינו מביע אשמה או בושה על מעשיו כשתופס אותם כאישיים שלו", הוא בעל חשיבה נוקשה, מאופיינת בתפיסה דיכוטומית, ממוקד בעצמו (עמוד 5 פסקה ראשונה).

בהעדר מודעות מצד הנאשם לסטייתו המינית לא נמסרה המלצה שיקומית.

ג. התקבל תסקיר נוסף, מתאריך 8.1.19 והוא מציג תמונת מצב דומה.

בשיחה הנוספת עם הנאשם הוא היה "מנוכר ותוקפני" (עמוד 2 פסקה שלישית).

הוא עדכן כי הוא עדיין מטופל ב"ארגמן", מטפלו הוחלף, אך אמר כי הוא אינו מעוניין בכל קשר עם שירות המבחן.

הובר, כי במסגרת מכון "ארגמן" הנאשם אינו מקיים פגישות טיפוליות רציפות "התואמות את צרכיו הטיפוליים"

הוא עדיין אינו מגלה תובנה למצבו, ולפיכך לא נמסרה כל המלצה שיקומית.

בשלב הביניים, מעת הטיעון לעונש הראשוני ועד למתן גזר-הדין התבקש שירות המבחן למסור עדכון נוכח טענות ב"כ בעת הטיעון לעונש.

ד. ואכן, התקבל תסקיר נוסף, מתאריך 14.2.19, שאינו מלמד כי הנאשם פתח לעצמו צוהר רחב של שיקום. נמסר בו, כי הנאשם החל בטיפול פרטני ב"מכון ארגמן", אך אין מדובר בטיפול ייעודי בתחום עבריינות המין, אלא בטיפול רגשי בלבד, אשר אינו תואם את צרכיו ואינו מעניק מענה למסוכנות הנשקפת מפניו. הנאשם נדרש להשתלב במרכז "מעגלים" הכולל טיפול ייעודי, אינטנסיבי יותר למצבו. נמסר כי התקבל זימון לבדיקת התאמה למרכז "מעגלים" לתאריך 26.5.19. יחד עם זאת הנאשם הביע נכונות ראשונית להשתלב בהליך הטיפולי הייעודי המוצע.

ה. התסקיר מתאריך 16.4.20 נסמך ברובו על הערכת המסוכנות, שב ומפנה אל תסקירי העבר, מחווה דעה שלפיה יש לבכר את ההליך השיקומי-טיפולי במסגרת צו מבחן, ובכלל זה המשך טיפול במרכז "מעגלים", יחד עם צו של"צ.

ו. התסקיר האחרון מתאריך 7.6.20 כולל המלצה לסיים את ההליך הפלילי עם תכנית לשיקום מונע לעברייני מין במסגרת צו מבחן למשך שנה וחצי וכן צו של"צ בהיקף נרחב.

נמסר, כי לנאשם לא נפתחו תיקים חדשים, כי הנאשם ניצל לטובה את תקופת הדחייה והמשיך את ההליך הטיפולי, הוא נרתם אליו מוצא בו תמיכה.

עיון במסמכים שהתקבלו מגורמי הטיפול במרכז "מעגלים" מלמדים כי הנאשם מגיע למפגשים, התנהגותו תקינה, מכבדת, הוא נתמך ותומך בחברי הקבוצה האחרים.

בתחילה נראה היה כי הוא מונע ממוטיבציה חיצונית להימנע מענישה בדרך של מאסר, אך בהמשך **חל שיפור מסוים וכיום הוא מודע לבעייתיות שבתפיסותיו**, משתף באופן פתוח במצוקותיו, אך עדיין חש בתחושת **קורבנות** והוא "...מבין באופן פורמאלי את הפסול שבמעשיו, ומתחיל להבין את הטריגרים שהובילו אותו לביצועם".

גורמי הטיפול ב"מעגלים" התרשמו כי הטיפול בנאשם "הוא **במגמה חיובית**, הוא מגלה מוטיבציה גבוהה, חווה את המסגרת כמיטיבה, משתתף באופן פעיל בטיפול ומביא תכנים מעולמו הפנימי". ועדיין צוין כי לצד זה הוא **מתקשה לוותר "על דפוסיו הקורבניים"**.

מכל מקום, ההמלצה של "מעגלים" היא להמשיך את הטיפול למשך שישה חודשים נוספים.

ז. הנה כי כן, למרות התהליך השיפוטי הארוך, שבמסגרתו אפשר בית-המשפט לנאשם להוכיח את דרכו ולהציג תמונה טיפולית, שיקומית, ברורה התקדם הנאשם באופן איטי, הססני, וכיום תמונת המצב בעניינו אינה מזהירה כלל ועיקר.

(4). שיקולים לקולה:

א. למרות הסלידה ממעשיו של הנאשם, יש לזכור, כי לא הוא זה שפגע, במישרין, פיזית ונפשית בכל אותם קטינים וקטינות שנוצלו מינית באכזריות.

ב. הנאשם הודה, לא ניהל משפט.

ג. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ד. נמסר, כי הנאשם התחתן והוא אב לתינוקת.

ה. הנאשם טען, כי אם ייגזר דינו לענישה מאחורי סורג ובריה אשתו ובתו יגורשו מן הארץ.

התקבלה חוות-דעת מאת הממונה על עבודות השירות שלפיה הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

(5). מסקנות:

א. שקלול הגורמים שתוארו לעיל, מוביל למסקנה, כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם **בצורה מחמירה** המביאה לידי ביטוי את התיעוב הרב מן העבירות ואת החומרה הרבה היוצרת ביקוש שמוביל להיצע, הפוגע אנושות בקטינים וקטינות באשר הם, תוך **מתן דגש לאלמנט ההרתעה שבענישה**.

ב. אדגיש, כי מדובר בנאשם שביצע עבריינות אשר חרגה משלב החזקת החומרים אל תחום השיתוף, כמתואר בעובדות - הוא אפשר לאחרים להוריד תכנים, ולפיכך יש לגזור את הדין בעניינו על דרך החומרה, נוכח הפגיעה העקיפה בעניינם של קטינים.

ג. זהו נאשם שהחל **מסוף שנת 2018** הופנה לכיוון הליך שיקומי ולמרות פרק הזמן הארוך **עדיין לא הוצגה על-ידו תמונה ברורה וחד משמעית של הצלחה טיפולית-שיקומית, אלא התקדמות קלה בעצלתיים.**

אזכיר, כי הנאשם החל בהליך שיקומי באופן עצמאי עוד קודם לכן במכון "ארגמן".

כל אלו, לא הובילו את הנאשם לשיקום ממשי, מוכח, מוצלח והראייה היא שמסוכנותו נותרה בינונית.

הרושם המתקבל הוא שעניינו השיקומי של הנאשם אינו מתקדם בקצב שהיה מצופה ממנו.

ד. **אילו** היה ניצב בפני נאשם, אשר היה מוכיח הליך שיקומי, **משמעותי**, לאורך זמן, שהינו חלק מהאינטרס הציבורי, כפי שהוצג בפסיקה דלעיל, ניתן היה לקבוע (נוכח רמת הענישה בפסיקה כפי שהוצג לעיל) את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה בדרך של עבודות שירות.

אך לא כך הם פני הדברים - **נתנו לנאשם הזדמנויות לעלות על דרך שיקומית באמצעות שירות המבחן והוא לא עשה כן.**

ה. ממילותיו האחרונות של הנאשם בפני למדתי, כי הוא אמנם מצטער על המעשה, אך **מוטרד יותר מענייניו האישיים מאשר מן הצורך לשנות את דרכיו בדרך של שיקום.**

ו. על כן, אני סבור שיש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, אך על דרך החומרה.

ז. למרות כל האמור לעיל, התלבטתי האם יש לגזור את עונשו של הנאשם **לתקופה של מאסר בפועל של ממש**, או שמא ניתן להסתפק בענישה שניתנת **לריצוי בדרך של עבודות שירות**, ברף העליון, אשר מחד תאפשר לו פרנסה, טיפול בבני משפחתו, המשך הליך שיקומי בדרך של צו מבחן, כל זאת במיוחד בתקופה קשה זו שבה מגפת הקורונה פוגעת בכל בית אב במדינה, ובאתי אל המסקנה, כי עדיפה בנסיבות תיק זה, הבחירה בדרך הפוגענית פחות בחירותו, שתשיג את מטרת האינטרס הציבורי, שכן **עדיין יש נקודות אור מסוימות בהליך השיקום** (השתלב ב"מעגלים", מגיע לפגישות באופן סדיר, יש התקדמות מסוימת, ישולב בתכנית שיקום בעתיד, צו המבחן יאפשר את המשך ההליך, המלצת שירות המבחן), הגם שאין מדובר בהליך שיקומי מזהיר.

ח. יש להניח כי המאשימה תגיש בקשה לצו לפי חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין תשס"ו - 2006 ובשילוב עם צו המבחן - שני כלים אלו יאפשרו פיקוח עתידי על הנאשם, שיוודא את המשך השתלבותו בטיפול - טיפול שיגדע אם יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל של ממש. על כן, אני סבור ששילוב כל אלו מוביל לתוצאה מאוזנת ונכונה המשלימה עאת כלל האינטרסים העונשיים בתיק זה והמתיישבת עם פסיקת בתי-המשפט כפי שהוצגה לעיל.

ד. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות במפעל חסד יד ביד בלוד, ובתאריך 4.8.20 בשעה 09:00 (או במועד אחר שיוזמן לכך) יתייצב הנאשם במפקד הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז.

עותק לממונה על עבודות השירות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע.

ג. צו מבחן למשך 18 חודשים.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו המבחן, ניתן יהא להשיב אותו לדיון מחודש, כבתחילה.

עותק לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

המוצגים, ובכלל זה הסרטונים התצלומים, המחשב, הטלפון הסלולארי והכונן - יושמדו.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ב בתמוז תש"פ, 14 יולי 2020, במעמד הצדדים.